

Capitolul I. Fapte sancționate de legislația rutieră

I. Conducerea unui autovehicul fără a deține rovinietă valabilă. Aplicarea legii mai favorabile

O.G. nr. 15/2002, art. 8 alin. (1)

Legea nr. 144/2012, art. II

O.G. nr. 2/2001, art. 12 alin. (1)

Articolul 12 din O.G. nr. 2/2001 legiferează în materie contra-vențională principiul aplicării legii mai favorabile, astfel încât, conform acestui principiu, în situația în care în legea nouă este înlăturată o sancțiune complementară prevăzută de legea veche, sancțiunea complementară nu va mai fi aplicată nici faptelor săvârșite înainte de intrarea în vigoare a legii noi.

*Tribunalul Prahova, dec. civ. nr. 45
din 30 ianuarie 2014, portal.just.ro*

Examinând sentința recurată prin prisma criticilor formulate, a probelor administrate, dar și din oficiu sub toate aspectele de fapt și de drept, conform prevederilor art. 304¹ C. proc. civ., tribunalul a constatat că recursul este fondat, urmând să-l admită pentru următoarele considerente:

Din plângerea contravențională ce face obiectul prezentului dosar, a reieșit că în sarcina petentului s-a reținut săvârșirea faptei prevăzute și sancționate de art. 8 alin. (1) din O.G. nr. 15/2002, constând în aceea că la data respectivă autoturismul proprietatea petentei a circulat pe raza localității Românești fără a avea rovinietă valabilă, i-a fost aplicată sancțiunea amenzii contravenționale în cuantum de 250 lei și stabilit tarif de despăgubire de 28 euro.

Verificând actele de la dosar, instanța a constatat că procesul-verbal a fost în mod valabil comunicat, precum și că martorul ce a asistat la operațiunea de comunicare este în mod suficient individualizat.

În ceea ce privește temeinicia, instanța a constatat că aceasta nu este contestată de către petentă, ce a indicat doar aspecte ce țin de oportunitatea sancțiunii aplicate.

Date fiind considerentele expuse mai sus, a reieșit că în cauză sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 1 din O.U.G. nr. 2/2001, fapta fiind comisă de către petent, cu vinovăție, și fiind incriminată contravențional de art. 8 alin. (1) din O.G. nr. 15/2002.

În ceea ce privește sancțiunea complementară a tarifului de despăgubire, aplicată prin actul contestat, s-a reținut că alin. (3) și (3¹) ale art. 8 din O.G. nr. 15/2002 au fost abrogate prin Legea nr. 144 din 23 iulie 2012, astfel încât în prezent sancțiunea complementară menționată nu mai este aplicabilă.

Or, art. 12 alin. (1) din O.G. nr. 2/2001 prevede că „dacă printr-un act normativ fapta nu mai este considerată contravenție, ea nu se mai sancționează, chiar dacă a fost săvârșită înainte de data intrării în vigoare a noului act normativ”, iar alin. (2) al aceluiași text de lege prevede că „dacă sancțiunea prevăzută în noul act normativ este mai ușoară se va aplica aceasta. În cazul în care noul act normativ prevede o sancțiune mai gravă, contravenția săvârșită anterior va fi sancționată conform dispozițiilor actului normativ în vigoare la data săvârșirii acesteia”. Aceste reglementări legiferează în materie contravențională principiul aplicabilității legii mai favorabile, astfel încât, conform acestui principiu, în situația în care în legea nouă este înlăturată o sancțiune complementară prevăzută de legea veche, sancțiunea complementară nu va mai fi aplicată nici faptelor săvârșite înainte de intrarea în vigoare a legii noi.

În același sens sunt și prevederile art. 11 din Legea nr. 144/2012, ce arată că „tarifele de despăgubire prevăzute de O.G. nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicate și contestate în instanță până la data intrării în vigoare a prezentei legi se anulează”.

Concluzionând, față de argumentele expuse în precedent, tribunalul a admis recursul declarat împotriva sentinței civile a Judecătoriai Ploiești, a modificat în parte sentința recurată, în sensul că a exonerat petenta de la plata amenzii contravenționale în

cuantum de 250 lei, aplicată prin procesul-verbal de constatare a contravenției seria R12, nr. x. În plus, a menținut în rest dispozițiile sentinței recurate, cu excepția celei privind menținerea ca legal și temeinic întocmite a celorlalte prevederi ale procesului-verbal contestat.

2. Conducerea unui autovehicul fără respectarea masei maxime admise pe un anumit sector de drum. Declarația căii de atac menționate în dispozitivul sentinței. Inadmisibilitate

NCPC, art. 457 alin. (3)

Conform art. 34 alin. (2) din O.G. nr. 2/2001, dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată numai cu apel.

În cauză, deși calea de atac prevăzută de lege era apelul, instanța de fond, în mod greșit, a stabilit drept cale de atac recursul. Cum contravenientul a formulat recurs, conformându-se dispozițiilor primei instanțe, devin incidente dispozițiile art. 457 alin. (3) NCPC, urmând ca recursul să fie respins ca inadmisibil, iar de la data comunicării hotărârii începe să curgă termenul de apel de 30 de zile, care se poate declara împotriva sentinței civile pronunțate.

*Tribunalul Brașov, dec. civ. nr. 95/R
din 7 februarie 2014, portal.just.ro*

Prin sentința civilă nr. 10463 din 25 iunie 2013 pronunțată de Judecătoria Brașov a fost respinsă plângerea formulată de petentul J.J., domiciliat în com. Tomești, nr. 368, jud. Harghita, împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria BVPL, nr. 019339, întocmit la data de 8 ianuarie 2013 de organul constator Consiliul local Brașov – Direcția Poliția comunitară, cu sediul în Brașov, str. N. Bălcescu, nr. 62-64, jud. Brașov, pe care l-a menținut.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut următoarele:

Plângerea formulată nu are susținere în probele administrate. Astfel, petentul a fost sancționat contravențional pentru că, în data de mai

sus, a fost depistat că a circulat cu autovehiculul cu nr. înmatriculare [...] și semiremorca nr. înmatriculare [...] pe str. 13 Decembrie, depășind masa maxima admisă și fără a deține permis de liberă trecere.

Așa cum însuși petentul a recunoscut în plângere, la data efectuării controlului, acesta nu deținea permisul de liberă trecere.

Prin urmare, având în vedere dispozițiile art. 1169 C. civ., față de cele mai sus expuse, plângerea a fost respinsă, iar procesul-verbal de contravenție sus-menționat a fost menținut.

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs recurentul-petent J.J., solicitând admiterea acestuia și admiterea plângerii, astfel cum a fost formulată.

În motivarea recursului, recurentul a arătat că a circulat cu auto nr. [...] și semiremorcă depășind masa maxima admisă pe sectorul de drum strada 13 Decembrie de 10 tone, dar avea permis de liberă trecere pe anul 2013 pe seama beneficiarului D.A.S.

În drept, au fost invocate prevederile art. 304 pct. 7-9 și art. 242 C. proc. civ.

Intimata, legal citată, nu a formulat întâmpinare și nu s-a prezentat în fața instanței pentru a propune probe în apărarea sa.

La termenul de judecată din data de 7 februarie 2014, instanța a pus în discuția părților motivul de ordine publică referitor la excepția inadmisibilității formulării cererii de recurs, invocat din oficiu de instanță, deoarece recurentul s-a conformat dispozițiilor primei instanțe și a formulat recurs, cu toate că sentința se putea ataca doar cu apel în 30 de zile de la comunicare.

Referitor la excepția inadmisibilității formulării cererii de recurs, invocată din oficiu de instanța, instanța a reținut că, potrivit art. 457 alin. (3) NCPC, dacă instanța respinge ca inadmisibilă calea de atac neprevăzută de lege, exercitată de partea interesată în considerarea mențiunii inexacte din cuprinsul hotărârii cu privire la calea de atac, hotărârea pronunțată de instanța de control judiciar va fi comunicată, din oficiu, tuturor părților care au luat parte la judecata în care s-a pronunțat hotărârea atacată. De la data comunicării începe să curgă, dacă este cazul, termenul pentru exercitarea căii de atac prevăzute de lege, iar, conform art. 34 alin. (2) din O.G. nr. 2/2001, dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată numai cu apel.

În cauza de față, așa cum am arătat, deși calea de atac prevăzută de lege era apelul, instanța de fond în mod greșit a stabilit drept cale de atac recursul. Cum reclamantul a formulat recurs conformându-se dispozițiilor primei instanțe, în cauză devin incidente dispozițiile art. 457 alin. (3) NCPD, urmând ca acesta să fie respins ca inadmisibil, iar de la data comunicării prezentei hotărâri începe să curgă termenul de apel de 30 de zile, care se poate declara împotriva sentinței civile nr. 10634 din 28 iunie 2013, pronunțată de Judecătoria Brașov.

Față de cele arătate, instanța, în baza art. 498 raportat la art. 457 NCPD, coroborate cu art. 34 din O.G. nr. 2/2001, a admis excepția inadmisibilității formulării cererii de recurs, invocată din oficiu de instanță, și a respins ca inadmisibil recursul declarat de recurentul-petent G.N. împotriva sentinței civile nr. 10463 din 28 iunie 2013, pronunțată de Judecătoria Brașov, pe care a menținut-o.

Instanța a stabilit că de la data comunicării prezentei hotărâri începe să curgă termenul de apel de 30 de zile, care se poate declara împotriva sentinței civile nr. 10463 din 28 iunie 2013, pronunțată de Judecătoria Brașov, și care se va depune la Judecătoria Brașov.

3. Conducerea unui autovehicul cu o viteză peste limita legală. Eroarea maximă tolerată pentru măsurarea vitezei în condiții normale de trafic pentru cinemometrele care funcționează în regim staționar

O.U.G. nr. 195/2002, art. 102 alin. (3) lit. e)

Este adevărat că, potrivit art. 3.1 lit. c) din Norma de Metrologie Legală NML 021-05, aprobată prin Ordinul nr. 301 din 23 noiembrie 2005 al Directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală, eroarea maximă tolerată pentru măsurarea vitezei în condiții normale de trafic pentru cinemometrele care funcționează în regim staționar este de +/- 3% din valoarea măsurată pentru viteze egale sau mai mari de 100 km/h.

Trebuie, însă, avut în vedere faptul că toleranța menționată nu constituie o valoare fixă, ci un interval maxim în care fiecare cinemometru trebuie să se încadreze pentru a fi admis la ve-

rificarea metrologică. Altfel spus, erorile de măsurare inerente oricărui sistem de măsurare a unor valori fizice se pot încadra oriunde în acest interval, nefiind obligatoriu ca acestea să fie la nivelul maxim arătat.

*Judecătoria Balș, sent. civ. nr. 244
din 7 februarie 2014, portal.just.ro*

Prin plângerea înregistrată pe rolul Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin la data de 15 iulie 2013 sub nr. 9756/225/2013, petentul I.L.G. a solicitat anularea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției seria CP nr. x din 9 iulie 2013.

În motivarea cererii petentul a arătat că prin procesul-verbal contestat s-a reținut că la data de 9 iulie 2013, ora 19:46, a condus autoturismul marca Audi A8 cu numărul de înmatriculare [...] cu viteza de 103 km/h, pe DN 65 E 574, în localitatea Bobicești, la km 32+600, fiind înregistrat cu aparatul video radar montat pe autoturismul cu nr. [...], în condițiile în care, pe sectorul respectiv de drum, există limitare de viteză la 50 km/h. A mai arătat petentul că nu a săvârșit contravenția reținută în sarcina sa, ci a condus autoturismul cu o viteză sub 100 km/h, fapt pe care l-a urmărit pe kilometrajul autoturismului, și, deși i-a spus agentului de poliție acest lucru și a făcut obiecțiuni în rubrica destinată din procesul-verbal, a fost sancționat contravențional.

Potentul a invocat faptul că organului constatator îi revine sarcina de a dovedi, prin mijloace tehnice omologate și verificate metrologic, săvârșirea contravenției și că nu este de acord cu viteza de 103 km/h reținută în procesul-verbal contestat, având în vedere marja de eroare tolerată a aparatului radar la înregistrarea vitezei.

A invocat petentul dispozițiile art. 3.1.1 lit. c) din Norma de Metrologie Legală NML 021-05 din 23 noiembrie 2005, în conformitate cu care, în condiții normale de trafic, pentru cinemometrele care funcționează atât în regim staționar, cât și în regim de deplasare eroarea maximă tolerată este de +/- 3% din valoarea convențional adevărată, pentru viteze egale sau mai mari de 100 km/h, astfel că măsurarea vitezei autovehiculului face dovada absolută până la limita de la care încep erorile de măsurare, respectiv până la 99,91 km/h. De asemenea, a invocat faptul că în cauză nu sunt întrunite

elementele constitutive ale contravenției pentru care a fost sancționat, deoarece nu s-a făcut dovada depășirii cu mai mult de 50 km/h a vitezei maxime admise, ci doar a depășirii cu 49,91 km/h a limitei de viteză.

În drept, petentul a invocat dispozițiile O.U.G. nr. 195/2002, ale O.G. nr. 2/2001 și ale Ordinului nr. 301 din 23 noiembrie 2005 privind aprobarea Normei de Metrologie Legală NML 021-05. În drept, petentul a mai invocat dispozițiile art. 16 din O.G. nr. 2/2001.

Plângerea este timbrată cu taxă judiciară de timbru de 20 lei.

În dovedirea plângerii, petentul a depus la dosar copia procesului-verbal de contravenție contestat.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, intimatul a invocat excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin, arătând că instanța competentă să soluționeze cauza este Judecătoria Balș, față de locul săvârșirii contravenției. În privința fondului cauzei, petentul a solicitat respingerea plângerii ca fiind neîntemeiată, pe motiv că actul de sancționare este temeinic și legal întocmit și, ca și act autentic, face pe deplin dovada situației de fapt și de drept existente în cauză, până la proba contrară. A mai arătat intimatul că petentul este cel care trebuie să dovedească aspectele invocate în plângerea formulată. De asemenea, a arătat că sancțiunea aplicată este proporțională cu gravitatea fetei săvârșite. La solicitarea instanței, intimatul a depus la dosar, în copie, actele care au stat la baza întocmirii procesului-verbal de contravenție, și anume atestatul de operator radar, buletin de verificare metrologică a aparatului radar și planșele foto întocmite cu ocazia constatării fetei.

Prin înscrisul denumit „întâmpinare”, petentul a arătat că este de acord cu declinarea competenței de soluționare a cauzei la Judecătoria Balș. Referitor la fondul cauzei a reiterat susținerile referitoare la marja de eroare a aparatului radar utilizat. A atașat la dosar două file extrase de pe internet cuprinzând practică judiciară.

Prin sentința civilă nr. 4362 din 14 noiembrie 2013, Judecătoria Drobeta-Turnu Severin a admis excepția necompetenței teritoriale și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Balș, reținând în motivare că aceasta este competentă în temeiul art. 32 alin. (2) din O.G. nr. 2/2001, față de locul săvârșirii contravenției.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Balș în data de 4 decembrie 2013. În cauză a fost încuviințată și administrată proba cu înscrisurile aflate la dosar.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța a reținut următoarele:

Prin procesul-verbal seria CP nr. 4686740 din 9 iulie 2013, petentului i s-a aplicat sancțiunea amenzii contravenționale în cuantum de 720 lei, pe motiv că în ziua respectivă, la ora 19:46, a condus autoturismul marca Audi A8, nr. de înmatriculare [...], pe DN 65 E 574, la km 32+600, sector de drum cu limita de viteză de 50 km/h, cu viteza de 103 km/h, stabilită de aparatul radar montat pe autoturismul [...], faptă prevăzută și sancționată potrivit art. 102 alin. (3) lit. e) din O.U.G. nr. 195/2002.

Verificând, potrivit art. 34 alin. (1) din O.G. nr. 2/2001, legalitatea procesului-verbal de contravenție contestat, instanța a reținut că acesta a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor legale incidente în materie, în ceea ce privește forma sa. De altfel, petentul nu a formulat nicio critică referitoare la legalitatea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, invocând doar netemeinicia acestuia.

În ceea ce privește temeinicia procesului-verbal, instanța a constatat că situația de fapt reținută de agentul constatator corespunde realității, petentul neaducând nicio dovadă în susținerea netemeinicii acestuia. Mai mult, documentele depuse la dosar de către intimat sprijină întru totul situația de fapt reținută. Nu pot fi primite nici susținerile referitoare la marja de eroare a aparatului radar utilizat în cauză. Este adevărat că, potrivit art. 3.1 lit. c) din Norma de Metrologie Legală NML 021-05, aprobată prin Ordinul nr. 301 din 23 noiembrie 2005 al Directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală, eroarea maximă tolerată pentru măsurarea vitezei în condiții normale de trafic pentru cinemometrele care funcționează în regim staționar este de +/- 3% din valoarea măsurată pentru viteze egale sau mai mari de 100 km/h. Trebuie, însă, avut în vedere că toleranța menționată nu constituie o valoare fixă, ci un interval maxim în care fiecare cinemometru trebuie să se încadreze pentru a fi admis la verificarea metrologică. Altfel spus, erorile de măsurare inerente oricărui sistem de măsurare a unor valori fizice se pot încadra oriunde

În acest interval, nefiind obligatoriu ca acestea să fie la nivelul maxim arătat. Instanța a constatat că susținerile petentului sub acest aspect pleacă de la două prezumții, și anume că eroarea s-a manifestat în sens pozitiv, înspre valorile mai ridicate, precum și că eroarea s-a manifestat la nivelul maxim. Or, pentru niciuna dintre aceste două prezumții nu s-a dovedit faptul vecin și conex care să fie apt să nască prezumția.

În contextul circumstanțelor arătate, instanța a reținut că prezumția de legalitate și temeinicie de care se bucură procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției, ca act autentic, nu a fost răsturnată de către petent, deși i s-a creat cadrul necesar și suficient în acest sens, iar sancțiunea contravențională aplicată este proporțională cu gradul de pericol social al abaterii comise. Pe aceste considerente, instanța a respins plângerea petentului împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria CP nr. 4686740, din data de 9 iulie 2013, ca neîntemeiată.

4. Conducerea unui autovehicul cu defecțiuni la sistemul de direcție și sistemul de iluminare-semnalizare. Presumția de veridicitate a procesului-verbal de contravenție și prezumția de nevinovăție a contravenientului

O.U.G. nr. 195/2002, art. 99 alin. (1) pct. 18, art. 100 alin. (1) pct. 11, art. 102 alin. (3) lit. b)

Sub aspectul temeiniciei sale, procesul-verbal contravențional face dovada deplină a situației de fapt și a încadrării în drept până la proba contrară. Această prezumție de veridicitate de care se bucură procesul-verbal de contravenție nu a fost răsturnată în cauză.

În speță, contravenientului i s-a dat posibilitatea de a-și proba susținerile, însă mențiunile agentului constatator nu pot fi înlăturate din oficiu de către instanță, ca un efect automat al prezumției de nevinovăție a contravenientului, ci trebuie analizate într-un context probatoriu de natură să respecte drepturile ambelor părți.

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătorei Târgu Bujor, petentul B.V. a solicitat instanței, în contradictoriu cu intimatul I.P.J. Galați – postul de Poliție Berești, să pronunțe o hotărâre prin care să se constate nulitatea absolută a procesului-verbal de constatare și sancționare contravențională seria CP nr. 3350444 din 16 septembrie 2013 și a raportului de control tehnic în trafic, să se dispună exonerarea de plata amenzii în cuantum de 640 lei și anularea măsurii complementare de reținere a permisului de conducere, în vederea suspendării exercițiului dreptului de a conduce autovehicule, și a certificatului de înmatriculare auto.

Prin procesul-verbal seria CP nr. 3350444 din 16 septembrie 2013, petentul a fost sancționat cu amendă în cuantum de 480 lei (6 puncte-amendă) pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 100 alin. (1) pct. 11 din O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, amendă în cuantum de 160 lei (2 puncte-amendă) pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 99 alin. (1) pct. 18 din O.U.G. nr. 195/2002, republicată, avertisment și măsura tehnico-administrativă de reținere a permisului de conducere în vederea suspendării dreptului de a conduce autovehicule pe o perioadă de 90 zile, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 102 alin. (3) lit. b) din O.U.G. nr. 195/2002, republicată, reținându-i-se, totodată, și certificatul de înmatriculare auto până la remedierea defecțiunilor, întrucât, în fapt, la data de 16 septembrie 2013, reprezentanții Poliției orașului B., în colaborare cu reprezentanții R.A.R. Galați, au efectuat un control mixt în trafic pe DN 24D, pe raza localității B., ocazie cu care petentul, care conducea autovehiculul marca VW cu nr. de înmatriculare [...], a fost supus unui control de specialitate, efectuat de reprezentantul R.A.R. Galați, când s-au constatat defecțiuni la sistemul iluminare-semnalizare, la mecanismul de direcție și oglinda laterală stânga spartă.

În baza raportului de control tehnic în trafic nr. GL 0113091714, întocmit de reprezentanții R.A.R. Galați, conform art. 10 din R.N.T.R. 11, aprobat prin Ordinul nr. 510/2007, publicat în M. Of. nr. 483/2012, agentul de poliție al orașului B. a constatat contravențiile și a aplicat sancțiunile, conform procesului-verbal seria CP nr. 3350444, din 16 septembrie 2013.

Petentul a susținut că atât procesul-verbal de constatare contravențională, cât și raportul de control tehnic în trafic ar fi lovite de nulitate absolută întrucât numele și calitatea agentului de poliție constator și al lucrătorului R.A.R. nu sunt menționate în clar, lipsește martorul asistent din procesul-verbal de constatare contravențională, raportul C.T.T. nu este ștampilat și parafat cu calitatea celor doi reprezentanți ai R.A.R. Galați.

La data de 7 noiembrie 2013, intimatul – I.P.J. Galați a depus la dosarul cauzei cerere de chemare în garanție a R.A.R. Galați, pentru ca, în situația în care ar cădea în pretenții, atunci R.A.R. Galați să fie obligată să achite petentului eventualele cheltuieli de judecată acordate acestuia din urmă. Intimatul a motivat cererea de chemare în garanție prin faptul că aplicarea sancțiunilor de către agentul de poliție, prin procesul-verbal contravențional, s-a făcut în baza raportului de control tehnic în trafic întocmit de specialistul R.A.R., care a constatat defecțiunile grave la sistemul iluminare-semnalizare, la mecanismul de direcție și oglinda laterală stânga spartă.

La data de 20 decembrie 2013, R.A.R. a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea plângerii contravenționale, respectiv a cererii de chemare în garanție, ca fiind neîntemeiate.

În întâmpinare, R.A.R. a susținut că raportul tehnic de control în trafic a fost întocmit corect, conform art. 10 din R.N.T.R. 11, aprobat prin Ordinul nr. 510/2007, publicat în M. Of. nr. 483/2012, arătând că, în cazul în care inspectorul R.A.R. determină, în urma verificărilor efectuate, defecte majore sau periculoase în conformitate cu planul de operațiuni, marchează în raportul de C.T.T. acele puncte la care au fost constatate astfel de defecte, iar pe versoul raportului de C.T.T. marchează codurile ce denumesc verificările la care au fost identificate defectele respective. De asemenea, inspectorul R.A.R. menționează în clar toate defectele identificate, la rubrica privind detalierea defectelor constatate, astfel cum prevede art. 11 din Ordinul nr. 510/2007. R.A.R., prin întâmpinare, a arătat că defecțiunile la sistemul de frânare și direcție sunt calificate defecte majore sau periculoase pentru siguranța circulației, astfel că plângerea petentului este nejustificată. Prin semnătura petentului pe raportul C.T.T., acesta a luat la cunoștință despre defectele constatate de angajații R.A.R. la momentul întocmirii raportului C.T.T. nr. GL 0113091714. De

asemenea, R.A.R. a arătat că petentul se află în eroare, confundând două entități juridice distincte: R.A.R. și Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Traficul Rutier, motiv pentru care a solicitat insignele angajaților R.A.R.

Întrucât constatarea și aplicarea sancțiunilor sunt atribuite poliției rutiere, prin întâmpinare, R.A.R. a solicitat respingerea cererii de chemare în garanție formulate de I.P.J. Galați.

În același sens și pe aceleași considerente, petentul a solicitat respingerea cererii de chemare în garanție a R.A.R., formulată de I.P.J. Galați, menționând în plus faptul că a investit instanța de judecată doar cu verificarea legalității și temeiniciei procesului-verbal încheiat de organele de poliție, respectiv a raportului de control tehnic în trafic.

Prin încheierea din data de 8 ianuarie 2014, cererea de chemare în garanție a R.A.R. a fost respinsă ca inadmisibilă.

Verificând, în conformitate cu dispozițiile art. 34 alin. (1) din O.G. nr. 2/2001 privind regimul contravențiilor, legalitatea procesului-verbal de constatare a contravenției, instanța a reținut că acesta a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor legale incidente, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu, precum lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constator, numele și domiciliul contravenientului, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constator (art. 17 din O.G. nr. 2/2001). De asemenea, procesul-verbal de constatare a contravenției a fost semnat de agentul constator și de contravenient, iar la rubrica „mențiuni”, contravenientul nu face nicio obiecțiune cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constator.

Având în vedere că petentul, prin înscrisurile depuse la dosar și susținerile în fața instanței, nu a răsturnat prezumția de legalitate a procesului-verbal de contravenție seria CP nr. 3350444, din 16 septembrie 2013, și că nu sunt motive de nulitate, care pot fi invocate din oficiu, instanța a constatat că acesta a fost întocmit cu respectarea prevederilor legale în materie.

Cu privire la temeinicia procesului-verbal, instanța a reținut că procesul-verbal contravențional face dovada deplină a situației de fapt și a încadrării în drept până la proba contrară. Această prezum-